

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Johan[n]e monacho. Cap[itulum]. clvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

monium secum petijt sepeliri. Qui dñi lapidare
tur: securi in capite percussus spm̄ deo reddi-
dit. Eius corpus in iudea sepultū: deinde ro-
mam translātū in ecclesia sancte marie maioris
esse dicit: et ibidem caput eius pp̄lo demonstrat.
Qui passus est. vi. kalen. martij.

De sanctis lxxij. martyribus.

Cap. cl.

Septuaginta duo mar-
tyres sub maximiano imperatore apud
ciuitate syriam passi sunt. Qui mar-
tyrij certamen in p̄fara vrbe cōsumātes regna
mansura perceperunt. vi. kalen. martij: vt dicit
hieronimus in martylogio suo.

De sanctis victorino et victore et
socijs martyribus. Cap. cli.

Victorinus: victor:
nicophorus: claudianus: dioscorus:
serapio: et papias: apud egyptum
sub numeriano imperatore martyrij passi sunt agere tu-
dice sabino. Quorum primus in
p̄lamyndis circumforata missus: et per singula
foramina diutissime cultris trāspūctus est. Et
deinde capite truncatus. Scds amputatis mani-
bus et pedibus in eadē p̄lla missus: et sicuti pri-
or: trāspūctus et postmodū decollatus est. Tertius
cum in p̄lla ipaz sp̄ore fuisset ingressus: inde
indignatus illū inde eductus: et dudū sup̄ craticulā
fecit assari. Et cum tali supplicio non moreret:
ip̄m minutatim gladijs iussit concidi. Claudianus
et dioscorus flāmis incensi fuerūt. Serapion
et papias gladio cesi: omnes celebre martyrij
um dedicauerūt. v. kalen. martij.

De sancto nestore episcopo et mar-
tyre. Cap. clij.

Nestor eps et marty-
r in ciuitate p̄gen. p̄aphylie passus
est sub persecutione decij. Qui cum
die noctuq; orationi insisteret po-
stulās vt grex xp̄i custodiret: cōprehensus est a
quodā principe curie hyrenarcho: qui eum ob-
tulit p̄sidi pollioni: quem ille nomē dñi mira li-
bertate et alacritate cōfiterent in equuleo leua-
tum: et crudelissime tortū: nolentē xp̄m negare:
cruci cōfigi mādauit. In qua dñi orasset emisit
spm̄. A fidelibusq; sepultus est. iij. kalē. martij.

De sancto alexandro episcopo et
confessore. Cap. cliij.

Alexander eps alexan-
drinus glorioſo senio uenerāduſ extri-
tit. Hic post beatū petrū alexandrīnum
ep̄m et martyre ad eundē p̄motus ep̄atum non
immediate: sed post achilā: qui eidem petro im-
mediate successerat sicut et ip̄e beatus petrus esset
dem duobus tunc suis discipulis predixerat si

bi dño reuelatū: arriū presbyterū suū heretica
p̄auitate corruptū et diuina charitate conuictū
de ecclia alexandrina eiecit: et postea inrer. ccc.
xvij. patres in niceno cōcilio dānauit. Qui in
reuerēda senectute anno: ū. scvij. apud eandē
vr̄bem laudabili fine quieuit. iij. kalē. martij.

De sanctis Juliano et canio eius
ministro martyribus. Cap. cliij.

Julianus et quidam

et minister noie canio
martyres apud alexan-
driam passi sunt. Cum
em̄ xp̄ianorū persecu-
tio desuēret: et iulianus
ita podagra constrictus
esset: vt neq; incedere
neq; stare posset cum
duobus ministris xp̄ianis eū gestantibus in sel-
la iudici affertur: et quibus ministris vn̄ timo-
re tormentorū que uidebat xp̄ianis inferri: con-
festim negauit: alter no canio noie cum iuliano
no dño suo in cōfessione perstitit. Quos iudeſ
camelis impositos p̄ totā iustiturbem circundu-
ci: et flagris hinc inde inspectate populo tā di-
lantarijsq; quo finem ip̄si uerberib; sortirent.
Qui passi sunt. iij. kalen. martij.

De sancto Leandro ep̄o.

Cap. clvj.

Leander eps

in hispania p̄uicia hi-
spalen. ecclesia felicis-
ter pastorali cura ges-
bernauit. Hic eadē quē
beatus Gregorius moras
iū libros scripsit. Lu-
lus p̄dicatione et indu-
stria tota gothorū ges-
Per regē recaredū dep̄uata ab arriana p̄auis
uitante cōuersa est. Qui etiā frater eiusdē reca-
redi hereticū regē uiuere adhuc patre heres-
tico ab eadē heresi cōuersum ad martyrij passio-
nem exhortando p̄duxit: vt ponit gregorius. iij.
dialo. cap. xxx. et dicitur in passione herminigil-
di idibus aprilis. Qui et officio p̄dicationis si-
deliter pacto: quieuit in dño. iij. kal. martij.

De sancto Jobane monacho. Cap. clvj.

Johannes monachus

filius eutropij magistri militum vr̄-
bis rome et theodore xp̄ianorū cum
esset anno: ū. xij. a parente liberali-
bus studijs traditus est. Cum autem pater in
domo sua abbatem monasterij acimitei. hiero-
solymam pergentem hospitio suscepisset: sus-
uenis ad uitam monasticam aiatas ab eodem
regularibus disciplinis imbutur p̄missione si-
bi facta q̄ regrediens domum illuc diuerteret
eo q̄ secum ire et monachus fieri disponeret.

De sanctis in mēse february occurrētibus Folio. lxx.

Interea iohannes a patre euangelii sibi scribi petijt in quo studere cupiebat: quod mater gemmis et auro ad filij dilectione orauit. In quo quotidie iohannes legebat: et ad vite perfectionem emulum anhelabat. Reuersus igitur abbas in domo iohannis recipitur: cuius quo habitu colloquio de fuga petenda: quae parentes timebat nauem reperit iuxta littus: a quibus dum naute multum pro nauulo exigerent et pecunia carceret abbas ad repatriandum festinaret. In uenis patrem rogat: ut det sibi centum aureos pro conuiuio consodalibus celebrando. Quibus accipis iohannes quasi necessaria emprurus abiit: urbem exiit: et ad abbatem se supra mare presolantem concitus uenit: datoque nauulo nauem secum ascendit. Quem parentes dudum perquirentes et minime intuētes ad mortem affligebantur. Ille igitur ad monasterium perueniens factus est monachus ubi in omni vite sanctitate et summa obedientia septem annis peregit. Post hec cum de uisione parentum nimium tentaret: obrenta abbatibus et monachorum licentia: relicto cenobio romam uenit: mutatoque habitu sanctissimis uestibus indutus facie preieiunij tabefacta: in domo parentum incognitus hospitatus: minime se reuelans. Tū mane pater domum egrediens: ut pauperem peregrinum copatiens tugurium sibi iuxta domum suam construxit: eumque de mensa propria uti pauperem aluit. Qui multis ieiunijs affectus continue orationibus insistebat. Sed tandem infirmitate correptus mortis uicinus matrem uocauit etque psalterium gemis et auro ornatum exhibuit. Que libro cognito uiroque uocato iohanne interrogat quod psalterium illud habuisset: et si qua de eorum genito audiuisset. Qui cuncta per ordinem narrauit: se iohannem eorum filium profecerit: mortemque in eorum brachijs expirauit. Cuius corpus cum multarum effusione lachrymarum parentes in nouo edificato oratorio sepeluerunt: et eidem per peregrinorum susceptione cenobium addiderunt: ibique domino seruantes preter quotidianum uictum omnem substantiam suam pauperibus ministrabant. Quis uenit autem in pace uir domini. iij. kalendas martij.

De sancto iohanne abbate. Cap. clvij.

Iohannes abbas in scythia claruit. Ad quem cum quidam anachorita nomine episcopus uisitandum uenisset: qui per annos. xl. in heremo habitauerat: interrogatus est a iohanne quid exinde profecisset: qui respondit: quod ex quo ceperat solitarius esse: nunquam sol uiderat eum manducantem: cui iohannes inquit: nec me irascere. Dum autem iohannes uellet ad similitudinem angelorum nihil operari: sed domino sine intermissione vacare seipsum expoliuit: et hebdomadam in heremo profecit. Cum autem fame periclitaretur: et aculeis muscarum et uesparum totus uulneretur: esset: reuersus ad ostium fratris sui pulsauit: dicens se esse

iohannem. Qui respondit: quod hoc esse non poterat: quia iohannes angelus factus erat: et inter homines amplius non habitabat. Sicque dimisit eum affligi usque mane. Postea eundem apparuit et ipsum de presumptione redarguit dicens: quod si homo erat iterum eum ut pascere inter homines operari oportebat. Et autem angelus esset intrare cellam non quereretur. Iohannes compunctus ueniam postulauit. Cum autem postulauit: rogauerunt eum fratres ut aliquod uerbum salutare copendiosum loco hereditatis sibi relinqueret. Qui eis dixit: quod ex quo fuerat monachus nunquam propriam fecerat uoluntatem: nec aliquid docuerat quod non prius ipse fecisset. Hec in uitis patrum. quae uis in domino. iij. kalen. martij.

De sancto iohanne alio abbate. Cap. clvij.

Iohannes abbas

alio in heremo superioris thebaidis erate puectus: uita moribus et abstinentia pcellens claruit. Hic primus secedens ad heremum tribus annis continuus sub quadam rupe stans semper orauit: ita ut nunquam sederet neque iaceret. Somni autem tantum ceperit: quantum quis stans raptus poterit. Tibi homo nisi die dominico sumpsit. Presbyter enim tunc ad eum ueniens pro eo sacrificium offerebat: et ipsum sacra hostia cocubabat: idque ei erat sacramentum et uictus. Huius die quadam diabolus se in presbyterum transfigurans ut ipsum deciperet: hora solstitii preuenit: simulans se sacramentorum gratia aduenisse. Que sanctus propter intempestiuam horam demonem suspicatus: ipsum redarguit: moxque diabolus profusus abscessit: pedes autem eius ex nimia immobilitate duris pedibus: adeo ut sanie effluerent. Sed completis tribus annis: angelus sibi apparuit: eiusque pedes vulnera sanauit: et celesti cibo refecit: ac diuisua repletum sapientia ad alios edocedos ire mandauit. Qui iussa complens: omnia semper die ad eundem locum redibat: et ipsum angelus reficiebat: ceteris homo diebus iohannes et palmarum folijs manibus operabatur. Cuius quidam claudus ad ipsum curationis gratia ire disponderet: asinum ascendit: qui cingulo manibus sancti uiri operato: sella constrictus erat: moxque ut pedes claudi cingulum tetigerunt: sanatus est. Secreta etiam hominum agnoscebat: ita ut monachis uiciorum locorum eorum peccata occulta describeret: et eorum patribus ut tales uel tales fratres de tali uel tali culpa corrigeret. Eorum etiam merita et scelerum per litteras infirmabat: admonens ut in eis perseverarent. Similiter patribus cenobiorum scribebat in quibus eos per spiritum deliquisse cognouerat: ita ut illi conscientie remorsu conuicti negare non possent: multis quoque alijs uirtutibus et miraculis admodum effulsit. Hec omnia appelles Hiero. narrauit: ut idem refert in uitis patrum.